

AVIZ

referitor la propunerea legislativă privind scutirea de la plata impozitului pe locuință, autoturisme/autovehicule și terenuri a salariaților bugetari

**Analizând propunerea legislativă privind scutirea de la plata
impozitului pe locuință, autoturisme/autovehicule și terenuri a
salariaților bugetari, transmisă de Secretarul General al Senatului cu
adresa nr.B629 din 30.11.2011,**

CONSILIUL LEGISLATIV

**În temeiul art.2 alin.1 lit.a) din Legea nr.73/1993, republicată și art.46(2)
din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,
Avizează favorabil propunerea legislativă, cu următoarele
observații și propuneri :**

**1. Prezenta propunere legislativă are ca obiect de reglementare
scutirea de la plata impozitului pe locuințe, autoturisme/autovehicule
și terenuri a personalului din sectorul bugetar care au obținut hotărâri
judecătorești definitive și executorii pentru recuperarea drepturilor
salariale avute înainte de reducerea acestora cu 25%, astfel cum
rezultă din Expunerea de motive .**

**Prin conținutul său normativ, propunerea legislativă face parte
din categoria legilor ordinare, iar în aplicarea art.75 alin. (1) din
Constituția României, republicată, prima Cameră sesizată este Senatul.**

**2. Întrucât propunerea legislativă are implicații asupra bugetului
de stat, este obligatorie solicitarea unei informări din partea
Guvernului, în conformitate cu prevederile art.111 alin.(1) teza a doua
din Constituție. Totodată, potrivit prevederilor art.15 alin.(1) din
Legea nr.500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și
completările ulterioare, propunerea trebuie să prevadă și sursele de
acoperire a micșorării veniturilor.**

3. Semnalăm că deși în Expunerea de motive se justifică elaborarea proiectului datorită reducerilor salariilor bugetarilor cu 25%, în cuprinsul proiectului această mențiune nu se regăsește.

4. Precizăm că, în fapt, proiectul nu reglementează nicio scutire de la obligațiile fiscale ale respectivelor persoane, ci doar o **compensare financiară viitoare** între creanțe reciproce. În aceste condiții, pentru a răspunde exigențelor dispozițiilor art.41 din Legea nr.24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, este necesară reformularea corespunzătoare a **titlului și a art.1.**

5. La **art.1**, este necesar să se menționeze expres care drepturi salariale sunt avute în vedere, precum și actele normative prin care acestea au fost diminuate sau s-a stabilit neacordarea lor.

În ceea ce privește anul 2016, din text nu se înțelege dacă propunerea legislativă vizează și obligațiile fiscale aferente acestui an, sau doar obligațiile fiscale exigibile până în luna decembrie 2015, astfel cum se prevede în art.3.

6. La **art.2 alin.(1)**, apreciem că norma este incompletă, întrucât nu reglementează următoarele aspecte:

a) ce se întâmplă în situația în care domiciliul salariatului este într-un județ, iar angajatorul și locul de muncă în alt județ;

b) dacă direcția generală a finanțelor publice din județ este sesizată de existența unei astfel de hotărâri definitive și executorii numai de „salariatul bugetar” și, în caz afirmativ, termenul în care acesta trebuie să se adreseze;

c) adevărul prevăzut în text nu este „fiscală”, întrucât se referă la drepturi salariale, și nu la obligații fiscale. De altfel, aceasta nici nu este necesară, întrucât actul executoriu este o hotărâre judecătorească în care este consemnată creanța statului față de solicitant.

În plus, în cazul în care respectiva creanță nu ar fi prevăzută în mod expres, hotărârea judecătorească obligând numai la plata sumelor convenite ca drepturi salariale, administrația financiară nici nu ar putea stabili „suma pe care o are de încasat ca drept salarial” „fiecare salariat bugetar care are o hotărâre definitivă și executorie”, deoarece nu deține actele pe baza cărora se calculează drepturile salariale pentru fiecare bugetar.

În raport de aceste aspecte, este necesară reanalizarea și reformularea corespunzătoare a alin.(1) și (2) al art.2. Observația valabilă și pentru **art.3.**

7. Referitor la **art.2 alin.(3)**, precizăm că obligațiile fiscale locale se plătesc, potrivit Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, în maxim două tranșe anuale, respectiv 31 martie și 31 septembrie inclusiv. În această situație, nu se înțelege de ce este necesar un decont lunar între cele două direcții.

8. De asemenea, pentru o reglementare completă, proiectul ar trebui să menționeze expres ce se întâmplă cu suma care rămâne de restituit salariaților.

9. În finalul propunerii legislative este necesar să fie inserată o normă care să reglementeze raportul juridic dintre dispozițiile sale și Ordonanța de urgență a Guvernului nr.71/2009 privind plata unor sume prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea de drepturi salariale personalului din sectorul bugetar.

Față de cele semnalate, soluția legislativă propusă trebuie reanalizată și reformulată pentru a se putea pune în practică.

PREȘEDINTE
Dr. Dragoș Ilișcu
dr. Dragoș ILIȘCU

București

Nr. 1384/21.12.2011